

קנים, כאילו אין הקללות נוגעות לו כלל, והודה למקדמים אותו בברכה. בשבוע שעבר נראה כי חזרה תקופת הזוהר של דיין מלפני מלחמת-ישראל-הכיפורים. קהל האלפים בהיכל הספורט שביד-אליהו קיבל אותו בשאגות של אהדה, ומחא לו כפיים שעה ארוכה. איש מבין הנוכחים לא העלה כלל על דעתו לקרוא לעבר שריהחוף קריאה של בון, ולו אחת, או להחזיר צמד אצבעות לפה ולשרוק לעברו שריקה מעליבה.

„הוא,

נראה נורא”

ק זה אוהדי הכדורסל. כמו קהל הר צופים בבית, הרע לא רק למשה דיין, שבאותו הערב נדמה היה כי הכל ניסלח לו, אלא גם לעקשנותו של האיש. העקשנות שדחפה אותו להמשיך ולבוא למישחקי הכדורסל גם כאשר הקהל היה מוסת נגדו, העקשנות שהביאה אותו ליד-אליהו כשבועיים אחרי שנותרו ואחרי שהר צא מגופו גידול סרטני. באמצעות מסכי הטלוויזיה הפך עם ישי ראל כולו דוקטור לרפואה. האבחנה הר ראשונה נקבעה כשהוצגה כתבה על ביקור

בטורס גאלי אצל עמיתו בבית-החולים. ימים ספורים אחרי הניתוח. „הוא נראה נורא. ממש חצי. הוא לא ייצא מזה אף פעם”, הגיבו צופים רבים נוכח מראהו של דיין החיזור, שלחיו שקועות והוא אינו מוציא הגה מפיו.

האבחנה השנייה, עם השידור השני, בעת ביקורו של ראשיהממשלה אצל שריהחוף. דיין נראה יותר מאושש. אשתו, רחל, שלא היתה לידו בעת ביקורו של בגין, לא שמרה עליו. הוא דיבר יותר ואף „הצטלם” יותר. התגובה של ציבור הרופאים-הצופים

היתה: „מה הוא רוצה ממנו, בגין, שיתן לו להבריא בשקט”. האבחנה השלישית נקבעה בזכותו של שריהחוף האמריקאי לשעבר, הנרי קיסניג-ג'ר. אחרי שלא ניתן לו לבקר את דיין בצהלה, כמה שעות אחרי שהמנותח הש-

הנדישחק שוב דיין

תחרר בצורה חפזה מבית-החולים. אז יכלו כבר צופי הטלוויזיה לראות את דיין מדבר כימעט חופשי, ואף מלווה את קי-סינג'ר אל עבר פתח הבית. היה ברור כי דיין מבריא במהירות שלא תיאמן. אולם את שיא ההפתעה גרם דיין בי מוצאי השבת, כאשר הופיע למישחק הר כדורסל. שלא כדרכו, ולראשונה בהופעה בציבור, נראה דיין כשחולצתו בחוף. לא היה זה כדי להתאים למאורע, ולהיראות ספורטיבי. דיין הסתיר בעזרת החולצה בבית-החולים. ערך לו ביקור בביתו ש-שכיסתה על כרסו ועל חגורת מכנסיו את התחבושות שסביב גופו, שנועדו להגן על תפרי הניתוח, ואת שקית הניילון המודבקת אל עור בטנו.

במשך שלושה חודשים אחרי הניתוח מונעים כל תפקיד מחלקי המעי הכרותים. הפרשות החולה מועברות דרך המעי הדק אל החלק הכרות של המעי הגס, ומשם הוצאה - ישירות דרך דופן הבטן. אל דופן הבטן מודבקת שקית ניילון. השקית השקופה מודבקת ישר על העור. אין דליפות ממנה ובמשך הזמן יודע החולה איך ומתי להחליפה.

לוח-הזמנים

שהובס

ב ימים הראשונים אחרי הניתוח יש הפרשות דרך פתח המעי אל השקית. אחרי שבועיים-שלושה מתחילים בטיפול לים, כדי להגיע לשליטה מירבית על זמני היציאות. רק כעבור כמה שבועות הופכת התנהגותו של החולה ל„רגילה”. יש באפי-שרתו ללבוש כל בגד שיחפוץ, ואין בלי-טות חיצוניות. החולה אינו תלוי בשירותי-עזר של אחרים, והוא עצמאי לחלוטין. התהליך שהתחולל אצל משה דיין היה מהמהירים ביותר שלו הסכימו רופאי תל-השומר. כעבור ימים ספורים הוא התנהג כאדם שעבר את הניתוח לפני זמן רב. הרופאים תולים זאת בשתי סיבות עיקריות: כוח הרצון העצום של דיין ויצר ההתגברות שלו על כל מיכשול שעומד בדרכו, והטיפול הנאמן והחכם שלו הוא זוכה מידי אשתו, רחל.

הופעתו של דיין באיציטדיון יד-אליהו הבליטה שוב את עקשנותו ואת כוח אי-שיותו. הרצון של משה דיין התגבר אפילו על לוח הזמנים הרפואי והביס אותו.

מיוחדת. דיין נראה כאן אחרי שסיים ללחוץ את ידי שחקני הנבחרת הישראלית. הוא זכה לתשואות הקהל, שהזכירו את התשואות להן היה מורגל לפני מלחמת-ישראל-הכיפורים. בתמונה: למעלה: דיין ליד אשתו, רחל, ביצע הצופים של היכל הספורט.

בבירור נראית הבליטה

תחת החולצה, שאותה לובש משה דיין לראשונה כשהיא מחוץ למכנסיים. את בטנו של דיין מכסות תחבושות ושקית ניילון